

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การประเมินมูลค่าทรัพยากรน้ำของเกษตรกรที่

อาศัยอยู่ในบริเวณสนามกอล์ฟจังหวัดลำพูน

ผู้เขียน

นางสาวเบญจมาศ ใจกาศ

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ.ดร.ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รศ.วัชรวิทย์ พุกกษิกานนท์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการประเมินมูลค่าทรัพยากรน้ำของเกษตรกรที่อาศัยอยู่ในบริเวณสนามกอล์ฟ จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาถึงภาพรวมของผลกระทบด้านทรัพยากรน้ำของเกษตรกรใกล้เคียงสนามกอล์ฟ 2) เพื่อประเมินมูลค่าทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกรใกล้เคียงสนามกอล์ฟ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกรใกล้เคียงสนามกอล์ฟ และ 4) เพื่อเปรียบเทียบการประเมินมูลค่าโดยใช้ความยินดีจะยอมรับค่าชดเชย (Willingness to Accept) และความยินดีจะจ่าย (Willingness to Pay) ของเกษตรกรใกล้เคียงสนามกอล์ฟในจังหวัดลำพูน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรในเขตหมู่บ้านป่าไม้ หมู่บ้านดอยครั้ง หมู่บ้านศรีป้าน หมู่บ้านแพะริมน้ำตำบลทาขุมเงิน อำเภอแม่ทา และหมู่บ้านเซตวัน ตำบลเหมืองจี้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ทั้งหมดจำนวน 200 ตัวอย่าง โดยประเมินมูลค่าความเต็มใจจะยอมรับการชดเชย (WTA) และความเต็มใจจะจ่าย (WTP) ด้วยวิธีสมมติเหตุการณ์ (Contingent Valuation Method ;CVM) และประมาณแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าทรัพยากรน้ำโดยใช้แบบจำลองโทบิต (Tobit Model)

ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบของสนามกอล์ฟที่เกิดกับเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง คือการขาดแคลนน้ำใช้เพื่อการเกษตรมากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาน้ำท่วมพื้นที่อยู่อาศัย น้ำท่วมพื้นที่ทำ

การเกษตร และการขาดแคลนน้ำใช้เพื่อการบริโภค คิดเป็นร้อยละ 38.1 , 32.1 , 25.2 และ 4.6 ตามลำดับ โดยรวมแล้ว เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผลกระทบเกิดขึ้นมีระดับความรุนแรงมาก

ค่าเฉลี่ยของมูลค่าความเต็มใจจะยอมรับการชดเชยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 4,177.50 บาทต่อคนต่อปี และค่าเฉลี่ยของมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 3,424.50 บาทต่อคนต่อปี ในส่วนของมูลค่าความเต็มใจจะยอมรับการชดเชยรวมหรือมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 5.184 ล้านบาทต่อปี และมูลค่าความเต็มใจจะจ่ายรวมหรือมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ 4.249 ล้านบาทต่อปี สำหรับปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่สูง จำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จำนวนพื้นที่ในการถือครองขนาดใหญ่ ช่วงเวลาในการทำการเกษตรต่อปีเป็นระยะเวลานาน ทำให้ระดับมูลค่าความเต็มใจจะยอมรับการชดเชยและความเต็มใจจะจ่ายสูง สำหรับผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมูลค่าความเต็มใจจะยอมรับการชดเชยและมูลค่าความเต็มใจจะจ่าย พบว่า ค่าเฉลี่ยของมูลค่าความเต็มใจจะยอมรับการชดเชยมากกว่าค่าเฉลี่ยของความเต็มใจจะจ่าย

Independent Study Title Valuation of Water Resources of Farmer Residents at
Golf Course Areas,Lamphun Province

Author Miss Benjamas Jaigad

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Piyaluk Buddhawongsa Advisor

Assoc. Prof. Watcharee Prugsiganon Co-advisor

ABSTRACT

The purposes of this study Valuation of Water Resources of Farmer Residents at Golf Course Areas,Lamphun Province were to 1) examine overall effects on water resource of farmers living nearby a golf courses, 2) Valuate water resource for agricultural activities of farmers living nearby the golf course, 3) investigate factors affecting the value of water resource for agricultural activities of farmers living nearby the golf courses, and 4) compare the water values based on willingness to accept compensation and willingness to pay of farmers living nearby the golf courses. Questionnaires were used to collect data by randomizing 200 samples from the farmers working in 5 villages; Pa Mai Village, DoiKrunng Village, Sri Pan Village and Pae Rim Nam Village in Ta KhumNgoen Sub-District, Mae Ta District, and ChaeTawan Village in MeungJee Sub-District, Meung District, Lamphun Province. Contingent Valuation Method was used to elicit farmers' WTA and WTP and Tobit regression was used to estimate factors affected the value of water resource.

The results presented that the most severe effect on the sample farmers was lack of water for agriculture, followed by flood in residential area, flood in agricultural area and lack of water supplies at 38.1%, 32.1%, 25.2% and 4.6%, consecutively. Overall, sample farmers agreed that the effects were relatively severe.

The average value of willingness to accept compensation of the samples was 4,177.50 baht per person per year while the average value of willingness to pay of the samples was at 3,424.50 baht per person per year. The total value of willingness to accept compensation or the total economic value was at 5.184 million baht per year and the total value of willingness to pay or the total economic value was at 4.249 million baht per year. Some factors including high educational level large number of family members, large agriculture, large agricultural land area and long duration of agricultural activities per year increased willingness to accept compensation and the willingness to pay. The result of WTA and WTP showed that on average value of willingness to accept compensation was higher than the average value of willingness to pay.